

Winschoter Journaal is jarig

De makers van het Winschoter Journaal. Achterste rij v.l.n.r.: Peter Drent, Jan Witter, Frits Knaapen, Elzo Witter, en Robert Jalink. Voortste rij: Bettie Witter en Johan Poppen.

WINSCHOTEN - De Winschoter Journaalclub bestaat dit jaar een kwart eeuw. Vandaar dat er 28 januari een overzicht van vijftig jaar getoond wordt in de Klinker. Uit elk jaar hebben de filmers een hoogtepunt gehaald. Daarbij zijn er tweeëntwintig personen uitgenodigd, die een bepaalde rol in het fragment spelen. Dus alle reden om eens bij de Constantijn Huijgenslaan 1 (Elzo Witter) langs te gaan, want dat is tenslotte het zenuwcentrum van alle activiteiten.

DOOR

RICHARD RIEMEIJER

Samen met Johan Poppen behoort Elzo Witter tot de goeroes van het Winschoter Journaal. In feite mag je de vrouw van Elzo, Bettie Witter hier ook toe rekenen, maar Frits Knaapen, Jan Witter, Robert Jalink en Peter Drent zijn in een later stadium bij de club gekomen. Dat ging niet door middel van aanmelding, maar plotseling hoorde je erbij. Voor de leden van de club is het meer een passie geworden dan een hobby. Ieder vrij uurtje dat ze te besteden hebben wordt in de club gestoken. En wanneer ze dan alle zeven bij elkaar zitten kun je slechts toehoren. Alras gaan namen als Bollie Sikkema, Engel Wubs en Dommering over de tong.

Dommering is tevens een onderwerp dat in het overzicht terugkomt. „Toch is dat iets waar we een lange nasleep van hebben gehad. Een tijd lang was er nogal wat hilariteit wanneer we weer op de propfen kwa-

men met de brand van Dommering. Toch heeft dat ingrijpende gevolgen gehad voor Winschoten”, aldus Elzo. „Zonder die brand was de Klinker er nooit gekomen”, weet Jan Witter nog te vertellen.

Onderling hebben de leden van de club zich in een bepaald onderdeel van van het proces gespecialiseerd. Zo heeft Jan Witter een groot deel van de techniek in handen en houdt Johan Poppen zich voornamelijk bezig met de teksten en montage. Onlangs verslond hij zo'n twintig banden met uren materiaal aan interviews, vervolgens werkte hij het allemaal uit op papier om het een en ander met elkaar te kunnen vergelijken. „Ik zou niet weten wanneer ik een camera in m'n handen heb gehad.”

Herkenbaar

Frits Knaapen, Robert Jalink en Peter Drent hebben het magische oog. Hun beelden brengen zelfs Elzo Witter nog steeds weer in vervoering, want natuurlijk ging de hele meute nog even weer naar de montagekamer om nog enkele beelden terug te zien. Old Wolde werd inderdaad zeer treffend in beeld gebracht door Knaapen. Daarvoor, tijdens de inleiding, schoof Kallikoeli door het beeld. Poppen werd gelijk actief, want voor oud-Winschoters was hij een begrip. Plotseling werd het hele

beeld oranje en zitten we in het jaar 1988. Nederland werd Europees kampioen. Ik zie mensen terug waarvan ik zeker weet dat ze geen zier om voetballen geven, maar wel aan het volksfeest meededen. „Op zo'n situatie moet je inspelen, dat kun je van tevoren niet plannen. Niemand had er rekening mee gehouden dat Winschoten zo massaal op de been zou komen.”

Tijdens tekst en uitleg zet Elzo Witter het beeld stil en spoelt terug. Of ik bepaalde dingen wel gezien heb en hoe de film nu precies in elkaar is gezet.

Een van de eisen die wordt gesteld aan de onderwerpen, die in aanmerking komen voor het celluloid is dat het herkenbaar blijft. „Het moet over vijf jaar ook nog interessant zijn om terug te zien. En het moet het liefst een eenmalige gebeurtenis zijn”. Elzo Witter heeft het dan vooral over de Winschoter politiek. „Vorig jaar, tijdens die gigantische chaos, was het wel leuk, maar over het algemeen is het voor ons niet interessant. Wel alle onderwerpen die bepalend zijn voor het stadsbeeld van Winschoten.” Vandaar dat het gerenoveerde Marktplaatsplein ook in beeld wordt gebracht.

Kabeltelevisie

Tegenwoordig gebeurt alles op video. De overgang heeft de Winscho-

ter Journaalclub nogal de nodige problemen opgeleverd. „We praten dan ook over een tiental jaren geleden. De videoprojector stond nog in de kinderschoenen”, zo verklaarde Robert Jalink. In eerste instantie werkte de filmclub met Betamax, daarna gingen ze over op VHS en tegenwoordig werken ze met een semi-professioneel systeem en dat levert pas de vereiste kwaliteit.

Dan is er nog de kabeltelevisie. Het biedt de mogelijkheid om bijvoorbeeld wekelijks of maandelijks een Winschoter Journaal te brengen. „Het gevaar is dan dat de mensen het thuis kopiëren, maar in principe is het voor ons zeer goed mogelijk om hier op in te spelen.”

Johan Poppen ziet het werk van de filmclub niet als iets wat voor Jan-en-allemans toegankelijk is. „Logisch dat je dan geen jaaroverzichten uitzendt.” Frits Knaapen weet zich nog goed te herinneren dat ze een keer een film over Winschoten kregen aangeboden die ze zelf hadden gemaakt. „Even een onachtzaamheidje. De film laten liggen en meteen door anderen gekopieerd.” In het huis van Witter is slechts een klein gedeelte van het archief van de club ondergebracht. Verreweg het grootste gedeelte ligt achter slot en grendel in het stadhuis. „Wij laten de films na aan Winschoten. Voor ons werkt dat beter, zo krijg je nooit de discussie om iets voor jezelf te behouden.”

Degenen die het overzicht van vijftig jaar Winschoten willen zien, kunnen vanaf 20 januari kaarten kopen bij de Klinker.